

[Lembourn.]

også rigtigt; men man skal vel ikke glemme, at der har været noget undertiden ganske fornuftigt ved, at de studerende har kunnet arbejde på denne måde; helt uden betydning er det vel ikke. Endelig nævnes det, at man skal prøve at udbygge lærernes videreuddannelse; også det er jo ganske rigtigt. Men der er jo andre muligheder, og ministeren er selv inde på faglærerspørgsmålet, som også nævnes i ministerens fremsættelsestale, og man er altså interesseret i at nedskære antallet af faglærere. Jeg synes, at der i bemærkningerne til lovforslaget under nr. 5 findes en ret uheldig formulering, idet der står:

„Faglærere, vikarer og andre ukvalificerede lærerkræfter . . .“

Denne sætning kan jo godt sprogligt forstås sådan, at også faglærerne anses for at være ukvalificerede, og det er ikke ganske retfærdigt. De har naturligvis ikke altid den nødvendige uddannelse, men i mange tilfælde har de været særdeles frugtbare i skolearbejdet og har kunnet give megen inspiration, et synspunkt, som også den forhenværende undervisningsminister, hr. K. B. Andersen, var inde på, da man i sin tid, i 1965, diskuterede loven, idet han sagde — det står i Folketingstidende 1964-65 sp. 2884 — :

„Der er så mange af de nye fagområder, der må være fremmede for lærere med en almindelig seminarieuddannelse, at faglærerne direkte må imødekomme et behov i skolen i dag.“

Det mener jeg faktisk stadig de gør, ikke mindst på de kreative områder, og jeg synes derfor, man skulle ændre denne formulering.

Med hensyn til fremtidsudsigterne i øvrigt er ministerens forsigtige optimisme forhåbentlig berettiget, så vi i løbet af kort tid kan åbne for pædagogiske fremskridt, især mindre klassekvotienter og forsøg med valgfri fag og differentieret undervisning. En debat i udvalget om prioriteringen med hensyn til brugen af de flere lærere synes jeg er naturlig, og med disse bemærkninger kan jeg tilsiige det konservative folkepartis velvillige behandling af lovforslaget.

Holger Hansen: Venstre kan tilslutte sig forslaget, som det foreligger. Det ser jo nu

heldigvis ud til, at det værste er overstået i den lærermangelsituation, vi har levet under i adskillige år. Alligevel skal loven løbe videre, og vi er ikke uenige i, at det er rimeligt at afvikle under kontrol for ikke at komme ud i andre svære vanskeligheder.

Vi har jo tidligere fået forelagt et forslag på dette område, nemlig fra den tidligere undervisningsminister, nu har vi dette her fra den nuværende undervisningsminister, og vi har lige hørt den tidligere undervisningsminister her på talerstolen fortælle os, at nu skal vi være forsigtige, og jeg er ganske enig heri. Det får mig til at sige, at vi må forstå dette sådan, at nogen voldsom ekspansion i vor folkeskole ligger ikke lige om hjørnet. Vi skylder stadig loven af 1958 noget væsentligt, og det mener jeg sådan set næsten har første prioritet i den rækkefølge, som hr. Lembourn nævnedes, og som jeg i øvrigt er enig i foreligger, og som vi må drøfte netop i denne situation. Det er klassekvotienterne; de må være meget vigtige.

Jeg blev noget forbavset over at høre fra hr. K. B. Andersen, at en så beskeden nedsættelse som den, der blev omtalt, skulle koste så mange lærerkræfter. Kan dette dog være rigtigt? Er det ikke ældre oplysninger? Jeg blev meget forbavset, men jeg beder om, at vi får nogle tal frem om disse ting og får det drøftet.

Men jeg synes altså, vi skylder børnene de lovede nedsættelser af klassekvotienterne; det har i hvert fald for mig meget høj prioritet i denne rækkefølge. Vi må erkende, at de mange steder kører med meget store klasser, også for store klasser; det betyder naturligvis for børnene en ringere undervisning, for læreren et vanskeligere job.

Vi kan altså tiltræde forslaget, men vil gerne se på i udvalget, hvordan vi skal bruge det, vi ligesom nu får i overskud i forhold til det, vi har været vant til.

Meta Ditzel: Noget af det, man sigter henimod som værende af meget stor betydning for de gode arbejdsforhold i skolen, er jo nedsættelse af klassekvotienten, og derfor betragter man det også som noget meget positivt, at man i den nye skolelov af 1958 havde bestemmelser med hensyn til denne nedsættelse. Og det må meget beklages, at det blev nødvendigt på grund af lærer-